

משפט

בעזרת השם

כשירד יעקוב פייט בשדה העופסה ב' לוד, היה בכיסו סכום כסף רציני. רובו של הסכום לא היה שלו, כי את 4000 הדולאר הבטיח לידו בבגליה למסור לקרוב משפחה בשם שוהם. "אינני יודע היכן הוא מתגורר", אמר הקרוב הבגלי. "תוכל לברר את הכתובת במרשם התושב בים".

פייט נסע מיד לתל-אביב ולאחר שהחליף ברחוב לילנבלום את ארבעת אלפי הדולאר, רים, מיהר עם 11,125 הל"י למרשם התושב בים. ברור קצר העלה כי משפחת שוהם מתגוררת בכפר שלם.

שני שוהמים. פייט נסע לכפר-שלם ודפק על דלתה של משפחת שוהם. "יש לי בשבילכם כסף ממשפחתכם בחו"ל", אמר למרדכי שוהם. "לא צריך קבלה. רק תרשום פה דרישת-שלום." הוא הושיט למרדכי את חבילת השטרות ומרדכי לא שאל הרבה ורשם כמה מילות תודה על גבי מעטפה של דואר אחיר.

באותו לילה לא עצם מרדכי עיניו. הוא לא היה יכול לנחש מי שלח לו את הכסף. לכן, למחרת בבוקר, שיגר מכתבי תודה לכל קרוביו בחו"ל, בתקווה לגלות את הקרוב הנדיב.

באותו זמן ישבו בני משפחת שוהם אחרת בכפר-ברוך, שלידי עפולה, והתפלאו לפני כשבועיים כתב להם קרוב משפחתם מבגליה כי הוא שולח להם כסף עם ידיד, והשליח טרם הגיע.

חליפת מכתבים קצרה הבהירה את הטעות ויעקוב פייט הגדעם מיהר למשפחת שוהם מכפר-שלם, דרש חזרה את הכסף. אך בני המשפחה סרבו, גרשו את האיש מביתם. פייט חזר לכפר-ברוך ויחד עם בני המשפחה ואדם נוסף, נסע שוב לכפר שלם. אולם שם ציפתה להם הפתעה: המשטרה הוזמנה למקום על-מנת לגרשם.

פח לכוזב. אך כעבור דקות אחדות התברר שהפת שנטמן למשפחת שוהם מ'כפר-ברוך, הפיל לתוכו את כל המעורבים בפרשה. המשטרה העמידה לדון את בני משפחת שוהם מכפר-שלם על גניבת כסף מ'חמת טעות הבעלים ואילו השליח לדבר-עבירה, יעקוב פייט, הואשם ב'התשרות ל' הושב ישראל, מטעמי של אדם הגר מחוץ לישראל, ללא רשות על כך משר האוצר."

דרכי אדם

המחלה: ציור

רחוב צדדי בירכתי חולון, הגובל עם הרחלות. בתים שניבנו לפני עשר שנים וניש-ארו מאז ללא שינוי — מגורי שכונת צוני העיר.

משום כך צפויה הפתעה לעוברי-אורח, שיציץ במיקרה לקומת-קרקע של אחד ה'בתים ההרויים. בחדר הקטן, אשר כל רהי-טיו מסתכמים בשתי מיטות עלובות, חלו-יות תמונות מוזרות. עוד יותר מוזר הוא שאינן מכסות רק את הקירות; הם גם תלו-יות אחת על גבי השניה.

עבודת-פרך. סיפור חייו של אהרון יוספן לא פחות מוזר, ואולי דווקא בגלל העובדה שאין בו שום מיקרה יוצא-דופן. הוא היה בן 11 כשעלתה משפחתו מעיראק, עברה את כל שלבי המעברות, הצליחה לבסוף להתמקם בדירה המהווה בחולון, כאן סיים אהרון את לימודיו בבית-הספר העממי והחל ללמוד בבית-הספר המיקצועי מקסיפון.

הוא לא הצליח לעבור יותר משתי כ"י תות. לא רק משום שאביו, פרעל שחור, לא יכול היה לשלם בעד לימודיו. אהרון חש פשוט שבבית-הספר הוא לא ירכוש שום מיקצוע אשר יספקו בחיים. הוא שאף לצייר.

"המחלה שלי התחילה עוד בבית-הספר", מספר אהרון, "אבל לא בשבתי על זה ב'רצינות. ציירתי סתם בשביל כייף. כשהת-כוננתי כבר באמת לקחת את זה ב'דיים, גייסו אותי לצבא כעבור שלושה חודשים." רק לפני שנה, כשסיים את שירותו ה'צבאי, החל אהרון במיפעל-חייו: הציור. תוך מהירות-שיא הצליח ליצור עשרים וחמש תמונות-שמן ומאות רישומים. ציירים אח-רים היו מכנים זאת עבודת-פרך. אבל ל'אהרון נימנה שהוא דווקא חייב להתנצל ולהסביר מדוע תפוקתו היא כה קטנה: "כל פרק זמן אני חייב להפסיק לצייר ול'חפש פרנסה." הוא מסביר. "שלושה חוד'

שים או חודשיים אני עובד בבניין או ב'עבודות אחרות וכשאני אוסף לי מספיק כסף לצבעים ובדים, אני חוזר לציור. אחרי ארבע או חמש תמונות הולך לי כל הכסף, ושוב הכל מתחיל להתחלה."

אבירים וציפורים. תמונותיו של ה'צייר מחולן מרהיבות את הצופה בגלל שילוב בלתי רגיל של שני מוטיבים: אוצר מגזון של צבעים, וסוריאליזם תמים של ה'נושא, מיווג המהמה הוכחה מוחצת לכיש-רונו של אמן אשר לא למד מעולם, ועם זאת הינו בעל תחושת קומפוזיציה וצבע מלידה. "אני קונה ספרי-כיס אמריקאיים, עם רפ'רודוקציות של ציירים גדולים", מתאר הוא את השתלמותו העצמית, "אנגלית אני כמ'עט לא מבין, אבל אני סבור שאני יודע לקרוא תמונות." הסוריאליזם והנושאים של יוספן מסמלים

צייר יוספן

חלומות בצבעי-שמן

במידה רבה את בריחתו מן העולם הקטן בו הוא דחוס — שכונת צוני, עבודה שחור רה, דירה עלובה בה נושמים מלבדו עוד שש נפשיות. הוא בורח אל עולם חלומות של ציפורי פלא, אבירים של ימי-הביניים ונופים שאינם קיימים.

המבקר החריף ביותר של יצירותיו הוא אהרון עצמו. "בני-אדם מחליטים שתמונה זו או אחרת מעניינת. מדוע? בגלל הרכב הצבעים והקומפוזיציה. אבל תמונה מוכ'רח להיות עוד משהו. משהו כזה שאם תס'תכל בה, תקפוז' מקומך. אני אף פעם לא קפצתי מתמונה שלי. אני צריך לצייר קודם שלוש מאות תמונות, ואז אולי השלוש מאות ואחת תהיה — התמונה."

הווי

- **קבץ נידחים:** בתל-אביב, שכרו קבצנים ופושטיידי מוגית במשותף, כדי ש'תסיע אותם למקומות-העבודה שלהם, ה'פזורים בעיר.
- **דין ברות-חיון:** בחיפה, התרגו מוכר תירס על הפקה העירוני שבא לרשום לו דו"ח על רוכלות ללא רשיון, שפך את הדוד החם על רגליו של הפקה.
- **אהבה התלזזה ברבר:** בכפר-עקרון, ניהלו צעיר וצעירה מאבק ממושך על איגרת מפעל הפייס שכתבה ב'54 אלף ל'י, כשכל אחד טוען שהוא בעליה, החלי-טו לבסוף להתחתן כדי שיוכלו ליהנות מן הזכייה במשותף.
- **פושטיידי — לערד:** בערד, הת'יישב פושטיידי הראשון לעסוק במלאכת קיבוץ הנדבות, הסביר לתושבים כי ירד לערד לאחר שקרא בעיתונות כי הפרנסה במקום מצוייה בשפע.
- **דיבוק, דיבוק, צא:** בחיפה, נכ'לא חביב פרץ לאחר שתקף את שכנתו ש' "סרבה להוציא מתוכו את הכישוף שהכ'ניסה בו."

בגרות

קולנא-תיכון

יום לימודים ארוך

לפנה"צ: לימודים סדירים
אחה"צ: הכנת שעורים
בעזרת המורים

נמשמת ההרשמה וכתות

שביעית ושמינית

ההרשמה במשרדנו ביה"ס רח' סמולנסקי 7 בימים א' עד ה' בשעות 9-1, 8-4, יום ו' 1-9 טלפון 229960, ת"א

הצגת בכורה עולמית וישראלית בעת ובעונה אחת

קולנע "חן" תל-אביב

קולנע "ארכוון" חיפה

שעתיים של צחוק, עליצות ומצב רוח בצ'יזבט הישראלי החדש

גדוון ז'נר - שחקן בן ס'רא

ההיגיה בל'ירה

ישראלי יותר מדברי הכנסת... מרתק יותר מתשלום מסים... משעשע יותר מדו"ח מבקר המדינה...

הבמאי: יורם גריס

מופץ ע"י נורמאפילם בע"מ בקרוב: "הב'ירה" ירושלים

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 מען מברקי: עולמפרס • דרוס משה שהם בע"מ, ת"א. טן 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.